

Josip Karol Tertnik se je porodil l. 1867. v Ljubljani. Že zgodaj je vzbujal s svojim krepkim glasom občno pozornost, zato so mu vsestransko svetovali, naj se posveti opernemu petju. Tertnik je pričel pevske študije ter se je najprej nekaj mesecev šolal pri prof. Gerbiču v Ljubljani, potem pa dve leti in pol (1888—1890) pri prof. Levu v Pragi; v tamošnjem »Nar. divadlu« je tudi z najboljšim uspehom 2. novembra leta 1890. prvič javno nastopil kot »Manrico« v Verdijevi operi »Trubadur«. Začetkom l. 1891. pa je šel naš rojak

na Dunaj, da se ondi nadalje izobrazi v svoji stroki in izpopolni pri slavnem laškem tenoristu in komornem pevcu F. Mancio-tu; veliko-dušen podpornik mu je bil znani mecenat grof Nik. Esterházy. Tertnik ima izredno krasen junaški tenor, jako močan in obsežen, ter ga tudi obvlada s čudovito spretnostjo in umetniško dovršenostjo; posebno pa moramo omeniti, da se je naš pevec na Dunaju priučil onemu predivnemu »bel canto«, ki ga dandanes žal nahajamo le še malokje. Lahko torej trdimo, da Tertnika dičijo vse one lastnosti in sposobnosti, po katerih bode lahko slovel kot pevec in umetnik ne samo v svoji ožji domovini, marveč tudi daleč po širokem svetu. Na Dunaju je naš rojak prvič javno nastopil 4. januarja t. l. pri koncertu svojega učitelja v Bösendorferjevi dvorani. Naš umetnik je dosegel ob tej priliki krasen uspeh; tudi ostri Du-

najčani so se izrazili o Tertniku jako pohvalno in laskavo, imenujoč njegov glas na pr. »einen glänzenden Schatz«, »phänomenale Kraftstimme« itd. Dne 12. marca t. l. pa je Tertnik pel pri koncertu »Glasbene Matice« v Ljubljani. Bil je to njegov prvi javni nastop v domovini, odkar je šel na sedanjo umetniško pot; nam vsem pa je še v živem spominu veliki uspeh, ki ga je tudi tukaj dosegel s svojim zares krasnim petjem. Ne samo, da je njegov glas jako obsežen, marveč tudi nenavadno

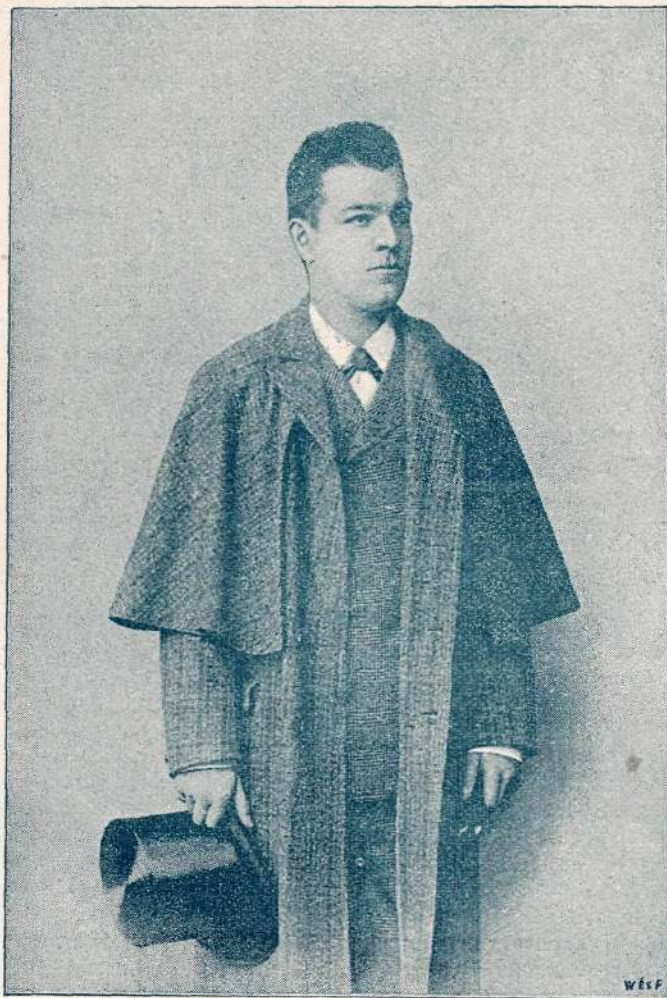
krepak. Čudili smo se, da se ni utrudil s petjem, ko občinstvo ni nehalo s ploskanjem pozivati ga zopet in zopet, naj dodá še kak spev temu, kar je bil ravno dovršil. Živo smo verjeli, da mu bode še lepa bodočnost. Tertnik je stopil sedaj s preugodnimi pogoji v dvorno gledališče velikega vojvode badenskega v Mannheimu. Naše najboljše in najsrčnejše želje bodo spremljale mladega pevca-umetnika vsigdar tudi po daljni tujini!

Znameniti grobovi.

Dne 19. decembra preth. l. je umrl v Dunajskem Novem Mestu nagle smrti **Radivoj Poznik**, c. kr. inženir. Porodil se je v Kropi l. 1849. Dopršivši odlično ljubljansko realko in tehniko v Gradcu je vstopil l. 1873. kot praktikant pri stavbenem uradu c. kr. deželne vlade kranjske v Ljubljani. Kmalu potem je bil premeščen v Krško, a za časa nemško-liberalne vlade je moral, ker ni hotel zatajiti svoje narodnosti, iz domovine v Krems, od tod na Dunaj in potem v Dunajsko Novo Mesto. Bil je vse svoje življenje navdušen narodnjak. V Gradcu je osnoval literarno zabavno društvo »Vendija«, kateremu je bil prvi predsednik. Leta 1879. je izdal »Slavjanski Almanah«, zbirko slovstvenih del v vseh slovanskih jezikih. A že drugi letnik je bil zaplenjen, in Poznik je radi tega mnogo pretrpel. Naperjena je bila proti njemu celó

disciplinarna preiskava radi neke narodne maloruske pesmice. Nabral je baje tudi mnogo slovenskih narodnih pesmij, katere so pa še v rokopisu.

26. januarja t. l. je umrl v ljubljanski civilni bolnišnici **Ivan Železnikar**, urednik »Slov. Naroda« in »Brusa«. Porodil se je 28. dec. 1839 v Stiški Vasi pri Cerkljah na Gorenjskem. Pisal je za razne časnike leposlovne in poučne spise; izdal je »Pezmarico« in l. zv. »Zarnikovih zbranih spisov«. — Našemu listu je bil oster nasprotnik in ga poprijemal šaljivo in resnobno. Bog mu daj večni mir!

Josip Karol Tertnik, dvorni operni pevec.
(Po fotografiji.)